

Attilâ İlhan 'ın Ankara'da Gençleri

Üst Kategori: Şiir (/index.php/siir)

Ekonomik koşullar, ekmek parası, Attilâ İlhan'ı İzmir'den Ankara'ya savurmuştu. Bilgi Yayınevi'nde editör olarak çalışmaya başlamıştı. Tunalı Hilmi Caddesi'nde, zemin altı bir dairede gün içinde de lamba altında çalışıyordu Attilâ İlhan...

1978... gencecik bir delikanlıyım. ODTÜ Edebiyat Kulübü adına, ODTÜ'de söyleşi yapmak üzere gidip bulmuştum Attilâ İlhan'ı. İlk gidişimde, ayrı duran son üç basamağı görememiş, paldır küldür yuvarlanıp kapıya bodoslama çarpmıştım... Heyecandan bacaklarım mı titriyordu diyorsunuz. Yok canım, karanlıktı da ondan görmedim... İçeri girdikten sonra, odasına geldiğimde, o huzur veren, kendinden emin, esprili ve sıcacık sesiyle; *"Kapıda gürültüyü duyunca ben de polis bastı sandım..."* diyerek utancımı almıştı...

Attilâ İlhan'ı bu dünyadan yolculadıktan sonra ağlayarak bir yazı yazmıştım. Ona dair yaşadıklarım... İki-üç dergide yayımlandı...

Attilâ İlhan bir "usta" idi bizim için. Şiirin ustası olduğu muhakkak, bir de "çırak" yetiştirme ustası... Usta, bizim geleneğimizde binlerce yıl önceye gider. Ustalık geleneğinin, kurumsal yapısını Ahiler oluşturmuştur. Ahi Evren'in kurduğu, Ahiler ve Anadolu Bacıları, Moğol istilasına kanları ile direnmişlerdir. İşte o geleneğin 20. yy'daki ustalarındandır Attilâ İlhan...

Attilâ İlhan, gençleri çok severdi ve çıkarsız, karşılıksız "el verirdi" gençlere... Hiç bir zaman tepeden bakmazdı, eleştirmezdi, kırmızıçizgiler koymazdı şiirlerimize, romanlarımıza... hep sabırla, şefkatle yönlendirirdi... Hep başımızı okşadı, vurmazdı eksikliğimizi yüzümüze. Hep çalışmaya yöneltirdi. Hiç sevmediği özelliklerden birisi de tembellikti.

Attilâ İlhan, toplumcu sanat geleneğinin en önemli temsilcilerindendi. Yetiştirdiği çıraklarına, yalnızca şair olmayı, romancı olmayı öğretmedi, toplumuna karşı sorumluluklarını da toplumun sorunlarını yaşamayı ve yazmayı da öğretti. Namuslu olmayı öğretti, başı dik durmayı öğretti...

Bir gün, İlkiz Kucur'u götürmüştüm yanına. O düşüp kapıya çarpmadı ama titreyen elleri ile yakamadı sigarasını Attilâ İlhan'ın karşısında. Biz oradayken odaya genç bir kadın girdi. Benim arkam dönüktü, İlkiz ise karşındaydı. Duvara yaslanarak durdu bir süre. Norveç'te yüksek lisans yapıyormuş, onlardan konuştular Attilâ İlhan ile... Bir zaman sonra çıktı bu genç kadın. Attilâ İlhan bize döndü, *"Bu ismi unutmayın çocuklar, ileride adını çok duyacaksınız, çok iyi bir öykücü ve romancı olacak..."* dedi... O kadın Buket Uzuner idi... O gencecik yazar, bugün "usta" romancı ve öykücü oldu... Buket Uzuner, bugün, ustasını inkâr etmeden, çevre ve toplum bilinci ile başı dik yürüyen bir sanatçımız...-

Attilâ İlhan, Buket Uzuner'den söz ettikten sonra, *"Bir de Mehmet Eroğlu var, sizin okuldan ama sizden büyük. Çok çalışkan bir romancı, Fransızcası da var. Ona Fransız romanından isimler veriyorum, getirtip okuyor. Mehmet'in de adını ileride çok duyacaksınız, çok iyi bir romancı olacak."* dedi. Daha sonra Mehmet Eroğlu ile Attilâ İlhan'ın, Ankara Set Kafeterya'da masasında tanışma ve söyleşme şansım olmuştu... Mehmet Eroğlu da, Attilâ İlhan atölyesinden "usta" çıkmış bir büyük romancımız.

Genç şairlerden İlkiz Kucur'un çok üstünde durmuştu Attilâ İlhan. İstanbul'a gittikten sonra da çok desteklemişti İlkiz'i... İlkiz, 25 yıllık uzun bir aradan sonra tekrar döndü şiire. Hem de ne dönüş, yer altında sıkıştırılmış suyun patlaması gibi; şiirlerinin berrak suları birçok damardan yeryüzüne fıskırıyor. Bu dönüşünde, daha çok toplumcu geleneğe yaslanarak... Kaybettiği yılları üçer beşer geçerek Türk şiirinin usta şairleri katında yerini alacak.-

Mimar Güniz Baykam'da üzerinde durduğu genç şairlerdendi. O da şiirde değil ama sanatın başka alanlarında çalışmalarını sürdürüyor.

Anadolu aydınlanmasının bozkırda yanan meşalesi ODTÜ'ü edebiyatçı gençleri, Attilâ İlhan gibi bir büyük toplumcu usta ile karşılaşınca işte ortaya çıkan tablo... Buket Uzuner, Mehmet Eroğlu, İlkiz Kucur... vb...

